

særlige Beskaffenhed maa være en større Betyggelse for ham at have sagkyndige Lægmænd som Meddommere end at faa Sagen afgjort af Nævninger. Derfor foreslaa vi, at ogsaa de undtagelsesvis forekommende Sager, under hvilke det drejer sig om betydeligere Straffølger for den paagældende, skulle forblive ved anden Afdeling af Retten. Dette stemmer godt med, at de jo under alle Omstændigheder uden for København maa henlægges til Afgørelse ved Underretten.

Det tredie Spørgsmaal, som rejste sig, var, om Rettergangsreglerne i disse Straffesager i det hele burde være de samme som i Straffesager i Almindelighed. I denne Henseende forekom det os ganske klart, at vi — ligesom ved de borgerlige Sager, som henlagdes til Sø- og Handelsretten — maatte kunne nøjes med at referere til de Rettergangsregler, som Lovforslaget i øvrigt indeholder, saaledes at disse komme til at afløse de gamle, der nu følges. Der er, saa vidt jeg skønner, ingen Grund til at gøre Forskel.

Det er disse 3 Spørgsmaal: Spørgsmaalet om Virkekredsen, Spørgsmaalet om Organisationen og Spørgsmaalet om Rettergangsreglerne, som have foranlediget næsten alle de Ændringsforslag, jeg har at gøre Rede for. Det gælder først og fremmest om 3 og 4, som bestemme, at Sø- og Handelsrettens Virkekreds skal udvides til de Straffesager, der efter de hidtil gældende Regler have hørt under nævnte Ret, og at de skulle behandles ved dens 2den Afdeling, saaledes at denne under Domsforhandlingen beklædes af Formanden og to søkyndige Medlemmer, men ellers altsaa under Forhør og Forundersøgelse osv. af Formanden alene. Hermed staar det i Forbindelse, at der under N. 10 til § 21 er foreslaaet, at Underretterne uden for København foruden i de borgerlige Søsager, som nævnes i Paragraffen, ogsaa skulle tiltrædes af to søkyndige Medlemmer i de Straffesager, som efter de hidtil gældende Regler have hørt under Søretterne. Kun selve Navnet bortfalder. De kaldes ikke længere Søretter, men det kommer jo ud paa et. Forslaget under Nr. 78 til § 648 gaar ud paa, at foruden den Række Sager, som efter Paragraffernes øvrige Indhold hører ind under Underretterne, skulle — i Overensstemmelse med, hvad jeg har bemærket — ogsaa de kriminelle Søsager, der nu høre under Sø- og Handelsretten eller Søretterne, behandles ved Underretten eller ved Sø- og Handelsrettens 2den Afdeling uden Hensyn til, om

Straffølgen kan blive en saadan, at den anklagede ellers vilde kunne kræve Behandling ved Landsret. Med Hensyn til Rettergangsreglerne har det været vor Bestræbelse ved de af os stillede Ændringsforslag at slaa fast, at det er de almindelige Rettergangsregler, som ogsaa skulle bringes til Anvendelse paa disse Sager. Egentlige Realitetsforandringer behøves i ingen Henseender. Kun maatte der i Afsmittet om Anklagemyndigheden indføres de nødvendige Bestemmelser, angaaende hvem der skulde udføre Anklagen i Søsagerne. Hertil sigte de Ændringsforslag, som findes under Nr. 27 og følgende, medens de, der ere opførte under Nr. 76, 77 og 79—117, næsten alle kun gaa ud paa at omredigere Paragrafferne saaledes, at de komme til at omfatte ogsaa de Straffesager, som efter vort Hovedforslag ere blevne henførte under Sø- og Handelsretten og Underretterne i deres gamle Egenskab af Søretter. Blandt den sidste Række Ændringsforslag er der kun nogle enkelte, der ikke hænge sammen hermed. Et Par af dem, f. Eks. Nr. 93, 94 og 95, gaa ud paa for Straffesagers Vedkommende at gennemføre det samme, som med Hensyn til den borgerlige Retspleje er foreslaaet under Nr. 55—57. De hjemle ligesom disse Ændringsforslag en Forhøjelse af Vidnegodtgørelsen og Fritagelse paa Grund af Alder for Hvervet som Syns- og Skønsmænd. Der er paa disse Punkter helt igennem tilstræbt Overensstemmelse mellem 2den og 3die Bog, da de ikke staa i Forbindelse med Grundmodsetningen mellem den borgerlige Retspleje og Strafferetsplejen.

Ændringsforslag Nr. 98 gaar ud paa at bringe § 875 i Samklang med det Forslag, som er stillet under Nr. 2, og hvorefter Retten i Nævningsager kun skal beklædes af 3 Dommere. Det vil ses, at det er sket ved en Omredaktion, som formentlig gør Bestemmelsen tydeligere.

For saa vidt det sidste Ændringsforslag, Nr. 118, ogsaa maatte henregnes til dem, jeg har at motivere, skønt det ikke angaar den egentlige Strafferetspleje, skal jeg blot bemærke, at det nærmest er en redaktionel Ændring, idet man sætter: „de hidtil gældende Regler“ i Stedet for en Henvisning til en bestemt Lov, fordi denne Lov ikke er den eneste, der gælder om Søforhør.

Jeg har nu omtalt de fleste af de Ændringsforslag, der særlig vedrøre mig. Der staar kun eet tilbage, nemlig det, som er stillet under Nr. 35, hvilket er af en noget særegen Beskaffenhed. Det gaar